

Lý Lạc Long

Hành Trình Đi Tìm "Phân Nửa"

Trong cuộc sống hầu hết chúng ta đều mơ ước tìm được "phân nửa" của mình. Nhưng trong thực tế thì có bao nhiêu người đã tìm được phân nửa của mình như đã mơ ước? Câu hỏi chắc hơi khó có trả lời chính xác.

Nhưng căn cứ theo thống kê thì tổng cộng con số của ly dị và số người chọn cuộc sống độc thân (mặc dù có đủ điều kiện để lập gia đình) có lẽ không dưới 50 % của những người trong lứa tuổi có thể lập gia đình. Lý do ly dị hay chọn cuộc sống độc thân thì rất nhiều và khác nhau tùy theo hoàn cảnh của mỗi người. Nhưng tóm lại thì chúng ta có thể nói những người này đã không tìm được hay cảm thấy hạnh phúc trong đời sống gia đình, đời sống lứa đôi. Họ thất vọng và không vừa ý với người "bạn đường" của họ. Nói một cách khác thì họ vẫn chưa tìm được "nửa phần đi lạc" của họ. Có người nói, cuộc sống là một cuộc hành trình tìm kiếm tình yêu và mỗi người sẽ tìm thấy ba người. Người mình yêu nhất, người yêu mình nhất và người bạn đồng hành hay bạn đời của mình. Nhưng trong cuộc sống thực tế thì rất hiếm hoi là ba người này sẽ cùng là một người. Người mình yêu nhất có thể không yêu mình, người yêu mình nhất thì mình lại không yêu và người bạn đồng hành thì không phải là người mình yêu nhất hay người yêu mình nhất mà chỉ là một người xuất hiện vào lúc thích hợp nhất. Cho những người may mắn "yêu và được yêu" thì vì hoàn cảnh này nọ khiến họ không thể là bạn đời được thì quả là một điều rất đau khổ. Cái câu "tạo hoá trêu người" rất là đúng cho quá trình tìm kiếm tình yêu trong cuộc sống của

đa số chúng ta.

Chúng ta thường nghe những lời thề non hẹn biển của những đôi bạn tình. Hai người đang yêu nhau thì thích nghe và nhiều khi còn yêu cầu người bạn tình "thề hẹn" như thế, nhưng trong thực tế thì làm gì có những chuyện đó. Trong tình yêu thì có lẽ nói là một chuyện và làm là một chuyện khác. Người nói có thể không tin những gì mình nói và người nghe thì có lẽ cũng không tin những điều mình nghe. Cái điều thực tế nhất là ... Bạn đã tìm được người thứ mấy cho bạn? Hay ngược lại bạn là người thứ mấy trong cuộc sống của người yêu của bạn . Không ai muốn thay đổi tình yêu của mình cả nhưng đây là một chuyện thực tế . Khi yêu thì là yêu, khi không yêu thì là không yêu và rất khó mà giả vờ . Khi một người không còn yêu mình và muốn rời xa mình thì bạn đừng nên tìm cách ngăn cản dù bạn còn yêu hay không yêu người đó nữa . Vì nếu bạn còn yêu thì bạn sẽ mong cho người đó có cuộc sống hạnh phúc với người mà người đó yêu. Và nếu bạn cũng như người đó không còn yêu nữa, thì càng không có lý do gì hay tư cách gì để trách hay ngăn cản người đó.

Tóm lại, chuyện tan vỡ trong tình yêu thì hầu như ai cũng từng trải qua ít nhất một lần trong đời, và không nhất thiết là phái nữ là người bị tổn thương nặng nề như quan niệm của đa số người. Nếu phải đối diện với tình huống khó khăn này, chúng ta nên cố gắng đừng để mình ngập chìm trong bi lụy, mà nên nghĩ rằng cánh cửa này đóng lại thì cũng có cánh cửa khác đang mở ra và biết đâu đây là một cơ hội tốt cho tình yêu, hạnh phúc và cuộc sống của bạn . Đừng nên nhìn quá lâu vào cánh cửa đang đóng bạn sẽ bỏ lỡ cơ hội nhìn những cánh cửa đang mở ra . Khi người yêu của bạn muốn chia tay, xác suất rất lớn là người ấy đã yêu người khác. Đó là kết luận từ khảo sát của các nhà tâm lý học hiện đại. Vậy, chẳng còn lý do gì để bạn phải luyến tiếc một trái tim đã đổi thay. Tình yêu cần có sự tự nguyện của cả hai bên. Giữ người muốn ở lại chứ ai giữ chỉ kẻ muốn ra đi để làm gì? Bạn hãy tự an ủi rằng, ít ra người ấy cũng không muốn lừa dối bạn.

Là con người thì ai cũng mơ một mái ấm gia đình và một số người phải đối diện với sự chọn lựa : Lấy người yêu mình hay lấy người mình yêu? Hai quan niệm hoàn toàn trái ngược nhau . Những người theo quan niệm " lấy người mình yêu" thì cho rằng : Được sống với người mình yêu thì còn gì sung sướng bằng, dù người ta không yêu mình nhưng vẫn chấp nhận bỏ phận làm vợ (hay chồng), vẫn đáp ứng những đòi hỏi chính đáng của mình là đủ rồi . Chỉ những việc như : được ở cùng nhà, ăn cùng mâm, ngủ cùng giường, được tự do kề cận, được thoải mái ngắm nhìn, được quan tâm, được săn sóc, được chiều chuộng người mình yêu cũng là niềm hạnh phúc và đâu phải ai cũng có được. Nhưng người theo chủ trương "lấy người yêu mình" thì lại cho rằng : Khi người ta yêu mình, thì chắc chắn họ sẽ hết lòng săn sóc phục vụ mình, luôn sẵn đón những ham muốn của mình để mà chiều chuộng. Như thế chẳng sướng một đời ư? Và biết đâu, sau một thời gian chung sống, thấy người ta quá tốt với mình, làm cho mình cảm động, mình lại cũng yêu người ta thì còn hạnh phúc nào bằng.

Cho những người chưa có kinh nghiệm với cuộc sống gia đình, mới nghe qua lập luận của hai trường phái, thì thấy cũng rất thực tế và khó bác bỏ. Và thường thì phái nữ chọn lấy người yêu mình hơn để được thương yêu chiều chuộng, sự chọn lựa này có lẽ phần lớn bắt nguồn từ bản chất chân yếu tay mềm của phái nữ . Còn phái nam thì có lẽ do sức dài vai rộng, muốn đóng vai người hùng, bảo bọc che chở người mình thương yêu nên thường chọn lấy người mình yêu. Hai lập luận này có thể đúng nếu cuộc sống chung chỉ kéo dài trong một thời gian ngắn, và có thể những người trong cuộc chưa kịp nhận ra những ước mơ thực sự, những nỗi đau thầm kín buốt lòng của "đồng sàng dị mộng" , của tình yêu chỉ có từ một phía, của tình một chiều hay còn gọi là tình yêu đơn phương.

Như người ta thường nói : "cuộc sống là một quá trình đi tìm tình yêu" và "không yêu, không phải là sống mà chỉ là tồn tại" thì lấy người mình yêu và người đó không yêu mình thì chẳng khác chi lấy một người "không sống" mà chỉ đang tồn tại.. Tương tự như bạn đang sống với cái xác không hồn,

chẳng thương yêu hay quan tâm gì đến bạn. Thì thử hỏi bạn có thể hạnh phúc với cái xác không hồn như vậy suốt đời không? Có thể bạn đang yêu người đó quá nên nghĩ : Thế cũng được, thế còn hơn cuộc sống không có người đó. Đây là cách suy nghĩ của một người đang đói, đang chỉ cần ăn thôi, và nghĩ rằng họ không cần thêm gì nữa cả. Nhưng cuộc sống thực tế thì sẽ không có đơn giản như vậy. Và con người thì ai cũng phải yêu. Người đó không yêu bạn, thì bạn có chắc là họ không yêu người khác không? Và bạn có chấp nhận được "chuyện như vậy" không? Cái gì khác thì chắc có lẽ bạn có thể sẽ chia xẻ . Nhưng tình yêu thì chắc chắn là không. Ghen tuông, nghi kỵ, theo dõi rình mò, ăn không ngon, ngủ không yên ... Và một cuộc sống như thế làm sao có hạnh phúc?

Ngược lại, những ai chấp nhận lấy người yêu mình để được chiều chuộng, dù mình không yêu người ta, chẳng lẽ cả đời bạn sẽ không không yêu ai? Lẽ nào bạn từ chối sống, không sống chứ chưa nói là sống hạnh phúc? Bạn nghĩ rằng cứ được người khác săn sóc, chiều chuộng là hạnh phúc ư? Nếu nghĩ thế, bạn có thể lầm lẫn . Sự săn sóc, chiều chuộng chỉ đem lại hạnh phúc cho ta khi ta chờ đợi nó. Nếu bạn không thể yêu nổi một người nào đó chắc chắn bạn phải có lý do. Nói khác đi, bạn không thích người đó. Một khi bạn không thích ai thì chắc có lẽ bạn cũng chẳng muốn người đó chiều chuộng, săn sóc mình. Và xa hơn nữa nếu bạn nhận sự thương yêu, chiều chuộng , săn sóc của người này nhưng tâm hồn lại hướng về người khác thì trên phương diện đạo đức của con người thì không thể chấp nhận được. Nói một cách khác là bạn đang lợi dụng người khác hay tệ hơn nữa là bạn đang lừa mình và gạt người.

Rõ ràng lấy người yêu mình hay lấy người mình yêu đều sai lầm. Và nếu cần một hình ảnh để dễ so sánh, có thể so sánh câu hỏi: "Lấy người mình yêu hay người yêu mình?" với câu: "Nếu phải què một chân thì nên què chân phải hay chân trái?" Tại sao ta lại phải chọn một trong hai chuyện bất hạnh đó, trong khi không ai bắt buộc mình?

Có lẽ những phương châm dưới đây sẽ giúp bạn và tôi trong hành trình đi

tìm kiếm phân nửa của mình và thương thức những điều kỳ diệu của tình yêu :

"- Nếu ta yêu một người mà người ấy không yêu lại mình, hãy cứ dịu dàng với bản thân vì ta đã không làm điều gì sai trái cả. Tất cả chỉ vì tình yêu đã không chọn chỗ dừng chân nơi trái tim người ấy mà thôi.

- Nếu một người nào đó yêu ta nhưng ta lại không yêu người ấy, hãy tôn trọng điều đó vì tình yêu đã đến gõ cửa trái tim ta, nhưng hãy nhẹ nhàng từ chối nhận món quà mà mình không thể đáp lại. Đừng nhận để không gây đau khổ. Cách ta cư xử với tình yêu chính là cách ta cư xử với chính mình, mọi con tim đều có cùng cảm nhận về nỗi đau và niềm hạnh phúc ngay cả khi cách sống và con đường chúng ta đi có khác nhau.

- Nếu ta yêu một người và họ cũng yêu ta , nhưng rồi tình yêu lại ra đi, thì cũng đừng nên níu kéo hay đổ lỗi mà hãy để nó ra đi. Mọi lý do đều có ý nghĩa riêng của nó và rồi ta sẽ hiểu. Hãy nhớ rằng ta không lựa chọn tình yêu. Mà là tình yêu chọn lựa ta. Tất cả những gì mà chúng ta thật sự có thể làm là hãy đón nhận tình yêu với tất cả những điều kỳ diệu của nó khi tình yêu đến. Khi tình yêu ngập tràn trong tâm hồn ta, hãy cảm nhận từng hơi thở của nó nhưng cũng phải sẵn sàng buông tay và để cho nó ra đi một khi tình yêu đã muốn thế. Hãy mang tình yêu đến cho những người đã làm sống lại tình yêu trong ta, mang đến cho những ai thiếu thốn tình cảm trong tâm hồn, mang đến cho thế giới xung quanh mình bằng mọi cách mà ta có thể làm được. Có những người đang yêu đã sai lầm. Sống một cuộc sống không tình yêu lâu ngày, họ cho rằng tình yêu chỉ là một nhu cầu. Họ ngỡ rằng con tim là một chỗ trống mà tình yêu có thể lấp đầy, họ bắt đầu nhìn tình yêu như một điều sẽ phải đến với họ, hơn là một điều xuất phát từ chính bản thân họ. Họ quên đi điều kỳ diệu nhất của tình yêu , đó là – tình yêu là một món quà – và chỉ có thể đâm chồi nảy lộc khi được trao tặng đi . Hãy nhớ lấy điều này và giữ gìn nó trong trái tim mình . Mãi mãi tình yêu là một điều bí mật. Hãy tận hưởng niềm hạnh phúc khi tình yêu đến ngự trị trong ta dù chỉ một khoảnh khắc của cuộc đời mình "

Lại thêm một cuối tuần sắp qua trong cuộc sống, trong cuộc hành trình tìm kiếm phân nửa của chúng ta . Chúc tất cả , bạn và tôi , một cuối tuần như ý

.

Lý Lạc Long (TTL/TCT/MAI/15/9/05)